

faa den Konsekvents, at Afviklingen finder Sted." Det var blevet udtalt af den ærede Ordfører for Finantsudvalget, C. B. Rimefiad, og fra flere og fra ingen Side modsagt, saa jeg er vis paa, at de ærede Medlemmer, som dengang vare saa ivrige for 5 Mars Bevilling, paa ingen Maade nu ville gaa med til at give en ny Bevilling af samme, men tværtimod ville være os behjælpelige med, at Afviklingen finder Sted. Det var Lovens Forudsætninger. Ingen kan sige Andet, naar man gennemlæser de Forhandlinger, som da fandt Sted, men i saa Henseende findes der ikke Spor i Kultusministerens Budget, tværtimod glider Budgettet meget løseligt hen over det, og saa siger man, at Liden i de 5 Mar var ekstraordinær, og derfor maa der 5 nye Mar til. Den daværende Kultusminister sagde, at naar han havde en Beholdning af 60,000 Rd., var han særdeles vel fornøjet. Nu er der imidlertid en Beholdning af 120,000 Rd., og der forlyder ikke Noget om, at disse 120,000 Rd. skulle bruges til noget Bestemt. Det er der vel ikke endnu tænkt paa, men blot paa, at de skulle bruges i Dristens Interesse. Forfaavidt det skulde vise sig nødvendigt, f. Ex. at dække et Byggeunderskud, saa kan der naturligvis ikke være Tale om at tage det deraf, og lige saa ubehjælpeligt forekommer det mig, at den høitagtede Minister har været paa andre Punkter. Det ærede Medlem for Præsts Amt (Bojfen) nævnte endog saa Plantagehaven ved Sorø; jeg vil nævne en Ting, som er, havde jeg nær sagt, lige saa ubetydelig, men som dog er en lille Smule mere betydelig, fordi der ligger et Princip deri. Jeg siger her til Organiststolen i Skaarup, en Anstalt, der har spørgt her siden 1862. Efterhaanden er man kommen til at bevilge først 2,500 Rd. eller 5000 Kroner, og senere, nemlig i Fjor, 3,000 Rd., men dermed skulde da ogsaa Punktum være sat. Man sagde, som rimeligt var, til Ministeren, at der selvfølgelig ikke kunde være Tale om for denne Bevilling at bygge en Skole efter det Overslag, som forelaa, men at man holdt sig forvisst om, at en lille Skole som den, hvorom der var Tale, maatte kunne bygges efter en Plan, der kun medførte en Beføstning af 3,000 Rd. Nu bemærkes det ganske tørt i Budgettet, at intet Tilbud i Mar er indkommet under 13,000 Kr. — i Fjor vilde man dog hjælpe sig med 11,000 Kr. — hvilket skal være en Følge af Arbeidspriserens Stigen, men der formædes ikke et eneste Ord om, at der er fremkommet nye Planer og nye Overslag, og det var jo dog netop det, som hørte til, thi at der ikke efter den gamle Plan pludselig kan bygges for 3,000 Rd., naar der tidligere har været forlangt det dobbelte Beløb, er jo en Selvfølge. Det forekommer mig at være et eiendommeligt Fingerteg til Oplysning om den Maade, hvorpaa man opfatter, hvad der her søges gjort gjældende. — Det ærede Medlem for Thisted (Sagd) mente, at der var intet Princip i Be-

handlingen af Finantsloven; det er en Bemærkning, jeg her skal indskyde. Saavidt jeg veed, har det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Kosod) samme Opfattelse. Dette ærede Medlem var saa heldig selv at komme ind i Finantsudvalget ifjor, men jeg har dog ikke mærket synderlig til noget nyt Princip efter den Tid. Nu vil jeg imidlertid haabe, at ogsaa det ærede Medlem fra Thisted maa komme ind i Finantsudvalget, og at de saa, naar de lægge deres rige Kræfter sammen, maa finde et nyt Princip. Saavidt jeg har opfattet Forholdet, er det det samme Princip, der har staaet ved Magt, fra den Tid, da Tscherning og Monrad og flere andre udmærkede Mænd havde Sæde i Finantsudvalget. Det ærede Medlem sigtede vel i Dørigt til, at der blev fulgt et Prutte-system, men dertil vil jeg bemærke, at den bedste Maade til at blive fri derfor er, at vi faae en Regering, som — og mulig er det Tilfældet med den nuværende Regering — er mere i Overensstemmelse med Folkethinget end den afgaaede. Det er den bedste Maade til at blive fri for, at Finantsudvalget — jeg vil ikke sige: optræder som administrativ Korporation, men — anvender Prutte-systemet. Det ærede Medlem kan ikke undre sig over, at vi ere nøbte til at prutte og prøve os for, naar der foreligger saadanne Exempler som det, at man efter at have forlangt 180,000 Rd. til en Ombygning af Postgaarden til Slutning lod sig nøie med 90,000 Rd. Dette er ikke det eneste Exempel; der foreligger en hel Række af Exempler. Derfor tror jeg ikke, der kan følges noget nyt System; men i hvert Tilfælde vilde det jo være ønskeligt, om det ærede Medlem kunde faa Leilighed til at anvende sine rige Kræfter i den Sags Tjeneste. Med Hensyn til hvad der forøvrigt vedrører den høitærede Kultusministers Budget, vil jeg sige, hvad der allerede er hentydet til af en foregaaende Taler, at jeg vel veed, at det visse Steder er Stik at sige, at de Mænd, som her behandle disse Sager, ikke have fjerneste Forstand paa dem, saaledes som det i disse Dage lyder høittravende fra en Munding med Hensyn til, hvad der foregaar indenfor Universitetets Vægge, der skulde altsaa være hermetisk tilslukkede? Ja, vi have dog den Forstand derpaa, at vi vide, at der ikke er foregaaet væsentlige Forandringer i den Mand, hvori Universitetet styredes og levedes før 1848. Vi ønske ingenlunde at komme Videnskabelighed og Kunst tillids; her er kun Tale om den Maade, hvorpaa Kunst og Videnskab bedst støttes, og efter den Mening, vi have, sfer dette bedst derved, at Videnskab og Kunst faae en noget friere Stilling. Det er det, vi f. Ex. have tilkjendegivet ved vort Forslag om Examenskommissioner. Jeg ser, at den høitagtede Minister antyder — dette staa i det Mindste at læse mellem Linierne — at han i dette Stykke kunde være ikke utilbøielig til at komme os imøde, idet han hævder, at Examens-